

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

Cobor cu sărbătoare la Israel. Coboară Domnul, Israele, Domnul, cu zecile de mii de sfinți ai Săi și cu Fecioara mamă și cu sărbătoare de naștere și cu dor ceresc. Amin.

Cobor în livadă ca să văd rodul toamnei.

Israele, Israele, copăcel de primăvară, a venit toamna, tată, și tu ești copăcel primăvărat, ești subțirel și plâpând. Ți-am pus proptele și le-am întărit, ca să te sprijinească și să te faci copac de toamnă în care să se adune păsările cerului, Duhurile Domnului. Toamna e cu rod, iar primăvara e cu floare. Toamna se culege și se mănâncă din rod. Ce să fac Eu acum dacă tu nu ești cu rod de toamnă? De ce nu ești tu și copăcel și copac? De ce, tată? Eu am fost și om și Dumnezeu, și așa să fii și tu, Israele, să fii om îndumnezeit, fiule, ca să cerți răul, și el să se ducă din calea ta. Eu așa am făcut, și răul a plecat dinaintea Mea, și tot așa să lucrezi și tu, Israele, copăcel de primăvară; Israele, copilaș de sân.

Domnul Dumnezeu cere lui Israel creștere deplină și stare de bărbat desăvârșit. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, buchetul Meu, mănunchiul Meu de pomi, că mare sădire voi face din tine în zilele ce vin. Eu am fost și om și Dumnezeu, și voiesc să te deprind și pe tine cu lucrarea Mea de pe pământ și din cer, ca să cerți răul și să plece din calea lucrului tău cu Dumnezeu. Eu am fost dus de duhul în pustie, și în pustie am fost ispitit de diavolul. A voit să vadă dacă sunt Fiul lui Dumnezeu și n-a putut afla, că nu i-am lucrat pe plac, și am certat răul, și răul s-a depărtat. Ce era răul? Răul era duhul lumii și stăpânirea lumii, pe care voia satana să Mi-o dea așa cum i-o dă fiecărui om. Dar Eu am fost și om și Dumnezeu, și am biruit răul care a mers după Mine în pustie. Omul poate să învețe de la Mine că dacă se închină lui Dumnezeu îl rușinează pe diavol și nu i se închină lui. Ce înseamnă să te închini diavolului? Înseamnă să faci voia lui.

Israele, sugarule de la sânul cerului, fii copac de toamnă, tată, că furtuna vremii de acum îndoiaie copacii. Furtună de prooroci falși a umplut potecile lumii și se dau prooroci ai lui Dumnezeu. O, de aceea îți spuneam Eu mereu: «*Citește, fiule, Scriptura, ca să te umpli de Duhul Sfânt*». Fii iscusit în Duhul Sfânt, ca să știi ce înseamnă prooroc, ca să știi că toate încetează în dreptul acestei lucrări. Toate izvoarele vor seca, toate se vor tulbura, căci tot omul este plin de mândrie, ba încă a pus numele lui Dumnezeu în față. Proorocii falși nu știu ce înseamnă prooroc. Femei cu capul descoperit, unse cu farduri, vopsite și ojate și luxate, oameni de toate felurile; se mai dau și ortodocși, și unii din ei zic la lume că sunt și ei cu lucrul Meu de nou Ierusalim. Dar lumii îi spun Eu acum ce înseamnă prooroc și ce înseamnă acest popor al cuvântului Meu. Poporul Meu nu umblă pe drumuri. El umblă numai după Mine, numai la strigătul Meu vine. Poporul Meu nu are daruri, căci darul lui este cuvântul lui Dumnezeu care se coboară să-l călăuzească. Poporul Meu nu se ia după prooroci, că Mă are pe Mine cărmaci, are cuvântul lui Dumnezeu în față. În fața Mea se stinge știința și limbile și darurile și proorociile, după cum este scris.

Mama Mea Fecioara a văzut pe arhanghelul Meu care M-a vestit pe Mine ei, și pe ea n-a auzit-o nimeni să se laude cu daruri sau că își dă cinste. Era copilă sfântă în noaptea de păcate a lumii, și din carnea acestei copile S-a plămădit Fiul Omului, Care este Fiul lui Dumnezeu. Ea M-a crescut și a stat sub umbra Mea, și a stat la picioarele Mele, ca să slujească Dumnezeului ei. Copila aceasta fecioară este o taină. Această taină s-a dus cu tot cu trup întru cele cerești, întru cele ce nu se văd, căci cele cerești sunt cele ce nu se văd. Cerul începe de la pământ în sus. Golul în care este omul cuprins, neființa care nu se poate prinde în mână, aceea este ființa cerului, care

cuprinde de jur împrejur pe om. Omul este cuprins de cer, dar omul nu are această înțelepciune. Fiilor, fiilor, Eu așa am spus: «*Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele*». Omul este conținut de cer, iar cerul este scaunul Meu de domnie. Trupul omului are forma pe care Eu, Domnul, i-am dat-o lui Adam, omul cel dintâi. Din Adam și-a luat omul trup, și tot din Adam și-a luat și sfârșit trupului. Din Hristos își ia omul naștere de sus, naștere din cer, și tot din Hristos își ia apoi trup nesticăcios cu care va moșteni veșnic.

Israele, Israele, a venit vremea să fac răscumpărarea trupului cel făcut de Dumnezeu, căci trupul cel făcut de Dumnezeu a fost trup nemuritor când a fost făcut. Era lucrat numai din bine, numai din Dumnezeu, numai de Dumnezeu, și l-am făcut stăpân pe bine ca să-l moștenească, să moștenească pe Dumnezeu, să nu aibă altă avere, să nu aibă altă întocmire omul. Și dacă l-am făcut stăpân, Mi-a luat stăpânirea și a făcut cu ea răul. Răul nu era în om. Răul a fost luat de om, a fost mâncat de om, a fost luat de om în pânțece, și din acest aluat se naște omul din om. Fructul cel luat de om din pomul cunoștinței binelui și răului este aluatul din care se naște omul. Aluat de neascultare a luat omul în pânțece. Acest pom a căzut și el, și s-a făcut rău. El a stat atâta timp cât nu i s-a ispitit fructul, și după aceea s-a făcut păcat și a căzut din cer odată cu omul. De atunci am rostit Eu taina copilei Fecioare care a îndulcit rodul pomului căzut, ca să sui pomul înapoi, între pomii raiului, ca să sui omul între pomii raiului și să mănânce cu ascultare din pomii raiului.

Israele, copăcel de primăvară, vreau să întorc omul înapoi între pomii raiului. Fă-te, tată, copac de toamnă și stai gata de mâncat, spre bucuria Domnului Creator. Copila Fecioară a fost pom din rai, și pomul a purtat rod, și rodul a tămăduit pomul, a tămăduit pe omul care a mâncat din rodul acestui pom.

O, mamă Fecioară, pomișor cu o singură floare! O, mamă, copăcel din rai! Tu ai purtat un singur rod, și rodul tău a tămăduit omul de moarte.

Israele, popor iubit, ți-aș spune, tată, o taină mare, dar nu pot, că Mă aude omul bisericii și Mă face eretic și pe Mine și pe tine. Dar va veni cu Mine Fecioara mama Mea și voi rosti atunci taina ei. Te hulește omul bisericii din lume și dă vina pe tine dacă află de la tine taina Mea despre copila Fecioară, despre mama Fecioară. Nașterea ei este mare taină. Ea se numește pom din rai. Ea s-a născut din rai. Ea a fost născută prin cuvântul pe care Eu l-am rostit șarpelui care înșelase gândul femeii. Sămânța ei a fost Fiul lui Dumnezeu, și din această sămânță se naște omul cel nou, din cuvânt, precum Fecioara aceasta a fost născută încă de pe atunci, din cuvântul rostit atunci. Cuvântul s-a născut atunci, iar ea s-a arătat acum.

Mare taină este taina de prooroc, dar ce știe omul? Omul crede că prooroc înseamnă mijloc de câștig de laudă, de câștig de avere. Omul crede ce crede, că nu știe ce trebuie să creadă și să lucreze. Mama Mea Fecioară nu s-a dat prooroc, nu s-a mărit cu întâietate între oameni. Ea a fost umilă și curată la fire și la faptă, iar darul ei a fost iubirea de Dumnezeu. Dar azi e plin pământul de oameni care se dau oameni ai darurilor cerești. Oameni care slujesc la idoli se dau oameni cu daruri cerești, la care stau oamenii la rând ca să intre. Vin la poarta ieslei Mele oameni ușuratici, femei ușuratece, ca să-și vestească darurile lor, oameni care nu caută învățătură de pe nicăieri. Ei vin să învețe și aici pe ai Mei, dar aici sunt Eu izvorul darurilor. O, măi fiilor, dacă Eu îl călăuzesc pe om până la izvorul darurilor, dacă chiar printr-un dar de călăuză îl călăuzesc până aici, de aici încolo ar trebui să bea din izvor, că nu-i mai trebuie călăuză dacă a găsit ce căuta. Iar dacă n-a găsit, unul ca acela nu știe ce caută dacă nu știe să găsească și să prețuiască și să se smerească lui Dumnezeu-Izvorul. Mama Mea Fecioara stătea la picioarele Mele spre slujire și Mă ruga cu ruga ei să fac bine celor necăjiți și supărați, celor ce umblă prin întuneric, iar darul ei eram Eu. Ea, cu iubirea ei, luminează întunericul vieții omului din lume, că lumea nu are o cărare, lumea are cărări schimbătoare. Fecioara mama Mea s-a numit roaba Domnului, și Dumnezeu a numit-o stăpână pe cea care s-a numit roabă. De ce se zice că ea e stăpână a cerului?

Pentru că ea a stăpânit cerul, și nu l-a făcut trup. Ea și-a păstrat trupul cer și scaun de domnie a lui Dumnezeu, căci cerul este scaun de domnie a Domnului.

Israele, scumpul Meu copăcel, mare este taina omului îndumnezeit, căci omul îndumnezeit este cer. Israele, copăcel subțirel, să fii pom al cunoștinței binelui, și să nu te mai încerci și cu rod al răului, că rodul răului dacă-l iei să-l mănânci, crește în tine și se face om, și face din tine tată și mamă a răului. Israele, Israele, prunc ieșit din cuvântul Meu cel de patruzeci de ani, cel din vremea lui Avraam rostit! Israele, popor alăptat de cer! Vino, tată, spre creștere și spre toamnă! Vino fuguța, fiule, și te coace deplin! Vino, că Eu vin! Toamna se numără bobocii, și Eu vin să te aleg de sămânță și să te iau în palmă și să te așez pe masa Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Iată, uită-te bine și vezi bine. Toate științele și toate limbile s-au sfârșit prin ele însele, și va rămâne înaintea Mea omul îndumnezeit, care se hrănește cu știință din cer pe pământ. Înțelepciunea cea de pe pământ este omenească, este născută din om, și omul este căzut, precum căzută este înțelepciunea omenească. Omul care slujește păcatului are înțelepciune ca și păcatul, căci ceea ce mănânci, aceea dai în lături. Înțelepciunea omului a voit să se pună în locul lui Dumnezeu și s-a pus sieși dumnezeu, căci omul cu școală nu primește pe Dumnezeu de stăpân al său. Omul cu școală are școala păcatelor, că dacă n-o avea n-o iubea, nu iubea școala cea de la om. Omul cu școală nu poate scăpa de moarte, dar cel care pune capăt școlii și științei și limbilor lui, acela înviază și se face prunc la sânul lui Dumnezeu, și se face iubire, și iubirea naște iubire și ea nu moare niciodată. Fiilor, fiilor, școala este mândrie, și mândria este moartea care stă peste om de șapte mii de ani. Omul școlit nu-și mai cunoaște menirea, căci omul trebuie să vorbească cu Dumnezeu, dar iată, fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu. Înțelepciunea omului s-a voit a fi în locul lui Dumnezeu, dar iată, am venit, și ea tace înaintea Mea; tace, și va tăcea, precum este scris în Scripturi.

Omule, poți să faci tu numai bine pe calea ta; zadarnic îl faci dacă nu-l faci pe cale cu Dumnezeu. Eu nu am nevoie de binele tău ca să-l iau și să ți-l plătesc. Eu am nevoie de binele Meu în tine, nu de al tău, căci cine nu este din Dumnezeu și cu Dumnezeu pe cale, acela nu este. Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiul Omului ca să-i întoarcă pe fiii oamenilor la Dumnezeu, dar dacă oamenii nu cred în Dumnezeu, aceia nu pot face nici un fel de bine pentru cer. A murit Dumnezeu Omul, iar Dumnezeu Fiul S-a dus în iad și a scos pe cei ce-L așteptau să vină după ei. Și apoi a înviat Dumnezeu Omul, și a înviat și omul, și s-a îndumnezeit omul. Oamenii pun pe oameni dumnezei; dumnezei care mor ca și oamenii. Oamenii care fac așa sunt călăuziți de îngerii cei întunecați, care au căzut de la Dumnezeu. Oamenii care au pe Dumnezeu de stăpân sunt călăuziți de îngerii cei buni, care au stat cu frică și cu luare-aminte în ascultare de Dumnezeu. Cum adică să-L aibă omul de stăpân pe Dumnezeu? Ce înseamnă om cu nume de creștin care are pe Domnul de stăpân? Înseamnă să stea cu luare-aminte și cu frică la poruncile lui Dumnezeu, și cu ascultare, precum au stat îngerii cei buni, care nu au căzut; înseamnă să lucreze tot ceea ce poruncește Dumnezeu, precum îngerii ascultă și fac cele date lor spre lucrare bună și cerească. Și iată, fiii oamenilor își fac voia lor, și nu au pe Domnul de stăpân al lor. Oamenii îmbăcsiți de știința lor zic că Eu, Domnul Iisus Hristos, am fost un om din vremea aceea, un om cu putere și atât. Ei Mă aduc la asemănarea cu ei, că ei își sunt lor dumnezei, și își sunt împărăție, dar ei n-au înviat ca Mine prin moarte, ei nu s-au înălțat la cer. Ei sunt de pe pământ, dar Eu sunt venit din cer, de la Tatăl, în Fecioară. Lor nu le place să creadă în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt așa cum trebuie să se creadă. Ei sunt fiii oamenilor, și tot așa trăiesc, dar cei ce au de stăpân pe Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, aceia vorbesc cu Dumnezeu, cu aceia vorbește Dumnezeu, și stau aceia întru viață, nu întru moarte. Eu sunt viața cea veșnică, și cine Mă are pe Mine de hrană, acela se hrănește cu viața cea veșnică.

Oamenii școliți și bogați sunt cei mai săraci de pe pământ, căci slujesc minciunii, și cu ea rămân de avere, cu ea și cu multele dhuri care mișună peste gândurile și inimile lor.

Israele, Israele, am stat odată cu ucenicii Mei în mijlocul mulțimilor care se uitau după noi. Vorbeam cu ucenicii și le spuneam despre cei fericiți, despre cei care sunt fericiți, și îi numeam pe ei așa, pe ei înaintea mulțimilor, pe ei, nu pe mulțimi. Le spuneam că fericiți sunt cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor. Cei bogați în duhul lor nu au loc de împărăția cerurilor în gândurile lor, dar cei săraci și curați în gândire, aceia sunt fericiți, și au această fericire și această mângâiere în duhul lor.

Omule, omule, de ai împlini toate cele potrivite cu poruncile lui Dumnezeu, dar dacă ești fălos și semeț, ești înger întunecat, și nu îți folosește. Cel ce se mândrește cu Dumnezeu, acela se smerește ca Dumnezeu. Cel ce se smerește ca omul, acela nu este în Dumnezeu, acela are duh de om, care face binele fără Dumnezeu; acela lucrează binele răului, iar binele răului face parte din rău, nu din Dumnezeu. Cine nu crede în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit din cer pe pământ, acela are păcat asupra Duhului Sfânt. O, dacă un animal ar avea grai ca omul, ar face de rușine pe omul cel necredincios. O, necredința va avea sfârșit, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi voi arăta slava înaintea necredincioșilor, și voi propăși cu tine, popor al cuvântului lui Dumnezeu.

Am venit în mijlocul tău, poporul Meu, cu Fecioara mama Mea, cu sărbătoare de naștere am venit. La început Dumnezeu a luat pe femeie din bărbat, și la sfârșit a luat pe bărbat din femeie, căci bărbat și femeie înseamnă om. Voi veni și voi da naștere din cer la tot omul care va înțelege taina nașterii de sus spre viață veșnică. Voi veni văzut, Israele, poporul Meu, că este scris de această venire. Cele șapte veacuri s-au pecetluit, căci Dumnezeu a numărat până la șapte și la început. Mă voi arăta cu veacul cel veșnic care a început între cer și pământ, că Eu la această lucrare lucrez cu tine, poporul Meu, și vom face culesul, tată, și la masa de veac nou vom mânca hrană nesticăcioasă, spre nesticăciune de trup și de duh. Amin.

Fiilor, fiilor, am plâns patruzeci de ani și am rugat pe poporul Meu să asculte de tot ce-i dau să lucreze peste el, ca să-l îmbrac întru nesticăciune prin ascultare. Te-am învățat, poporul Meu iubit, și Mă uit, tată, la ascultarea ta și văd încă nepăsare, și văd că nu ți-e teamă de cuvântul Meu cel rostit ție. Te-am rugat, fiule, să fii curat și tu și casa ta, că ți-am spus că vin înger și casnici cerești în casa ta și la masa ta, și ți-am spus să fii cu grijă, ca să se simtă cerul bine cu tine și în casa ta. Am binecuvântat mereu tot ce ai, și așa fac și acum, dar am iar să-ți amintesc să fii curat, tată, să fii curat, poporul Meu. Să mănânci din vase curate și păstrate curate, iar când te ridici de la masă după ce mănânci, ia fuguța apă și picură în ea și agheasmă și spală blidele și masa, că iată durere și rușine pe Mine când văd că duhul rău se atinge și suge din hrana binecuvântată prin rugăciune. Duhul rău se face muscă și se pune pe cele cu care voi vă hrăniți. O, cât am așteptat să nu mai aveți gunoi în gospodăriile voastre și să puneți flori mirositoare, tată, și busuioc să puneți, și trandafiri să puneți, și crini să puneți, ca să aveți adunare de înger în jurul vostru, că îngerii, tată, trag la mirosuri cerești și la curățenia cerești. Spală și mătură degrabă, fiule, după ce Îi mulțumești lui Dumnezeu pentru hrana de pe masă. Ca la voi la nimeni să nu fie mai curat și mai păstrat, că fiți atenți, nu numai curat, dar și păstrat acest curat. Când stai la masă, fiule, să ai curat, curat în casă și la masă, că atunci Domnul și casnicii Săi stau la masă cu tine. Să nu fie colțișor fără de ordine în ograda cea pecetluită de Dumnezeu ție. Alungă musca, tată, și fă rugăciune la cer pentru pieirea acestui duh rău, că musca poartă pe duhul rău pe tot locul, și îl spurcă, și lasă peste loc curat murdărie de duh rău. Duhul rău ia trup de muscă, fiilor. Umpleți casele și ogradele voastre de mirosuri de flori, că musca nu stă decât în mizerie, tată, și din mizerie se naște. De unde mizerie? De la om, de la animal. Dar mizeria de la om are în ea păcatul ei, iar Eu v-am rugat pe voi să fiți sfinți, că de cei sfinți nu se atinge duhul rău ca să mănânce.

Poporul Meu, nu mai fă atâta treabă, tată, mai întâi de a-ți face ție curat în gospodărie. Să nu se hrănească duhul rău din nimic ce sunt ale tale. Tu să ocrotești binecuvântarea lui Dumnezeu și să ai agheasmă stropită peste toate ale tale. Păstrează-ți trupul și duhul curat, poporul Meu, ca să

ai putere, tată. Ascultă de cele ce ți-am cerut, ca să ai putere, tată, și când cerți răul, răul să plece și să se supună plecând.

Fiule, să te atingi curat de sfânta Împărtășanie, că Eu sunt Dumnezeu, fiule scump. Ai grijă mare să fii curat la masa Mea și întreabă-Mă pe Mine ca să te învăț desăvârșit curățenia de la masa Mea, că altfel te lovești, altfel te izbești în Mine, și izbindu-te te lovești și Mă lovești și pe Mine. Fii atent, că acum mănânci Paști nou. Fii atent, fiule, că acum mănânci veac nou, și trebuie să fii întâi, precum la școala de pe pământ este întâi cel ce învață cel mai bine.

Am pe cineva care a căzut și s-a lovit. Fii atent, fiule, de câte ori vii la Mine, să vii curat, să vii pregătit, așa cum se vine la Mine. Să nu vii nervos, să nu vii înscăiat, să nu vii nespălat sau cu mirosuri străine de mirosurile cerești, să nu vii amețit, și să vii ca un bun prieten al Meu, ca cel mai apropiat de Mine, ca cel mai iubit de Mine, ca cel mai cunoscut de Mine, poporul Meu iubit. Știi cum să fii tu la masa Mea, fiule? Să fii ca apostolul iubirii, ca Ioan cel iubit de Mine, care a stat la masa Mea rezemat de pieptul Meu, și era mângâiere Mie acest fiu curat și iubit. L-am iubit mult, și îl iubesc mult, pentru că este curat și pentru că a iubit nepătimirea, și avea îndrăzneală să stea alipit cu pieptul Meu. Ai văzut pe ucenicul cel nepregătit la masă; a venit, a mâncat nepregătit și apoi a căzut în sabia lui și s-a lovit.

Fiilor, fiilor, renunțați la tulburări, renunțați la tot ce vă murdărește pe voi, și fiți, tată, așa cum v-am cerut Eu. Fiți ca în carte și nu călcați peste cuvântul învățaturii Mele și apoi să vă numiți nepregătiți, adică furi. Fructul nu trebuie furat când îl mănânci. El trebuie luat cu voia stăpânului, cu știrea stăpânului și după voia stăpânului. Fiți ca Ioan la masa Mea cerească, și apoi fiți ca și cei din cer dacă stați la masă cerească. Eu vreau prin iubirea voastră să fiți fiii Domnului. Eu vreau să iubiți împlinirea cuvântului Meu, că Eu v-am spus cuvânt să nu mai stați acoperiți cu pânză care ia foc. O, de ce, tată, vă vine vouă așa de greu să împliniți acest cuvânt? Oare, trebuie să vi-l spun din nou? Și iată, iar vi-l spun: scoateți din casele voastre și de pe trupurile voastre tot ce v-am spus să scoateți. Nu vă văitați că nu aveți bani, nu cârțiți la împlinirea cuvântului Meu. Dar când te-ai dus să cumperi ce nu este binecuvântat cum de ai avut bani?

O, faceți curățenie pe voi și în casele voastre. Lucrați împlinirea cuvântului Meu și fiți creștini, și fiți români ca românii, fiilor, și luați din hrana Mea pregătiți la masa Mea, pregătiți cu împlinire întru toate câte vă cer la masa Mea. Să nu faceți ca țiganii care cer colaci la biserică și apoi înjură și stau murdari, precum murdari stau și cer pâine. Să nu faceți ca preoții care dau la porci mâncarea cea binecuvântată în biserică. Eu vin și pun numele Meu peste prinoasele aduse de om lui Dumnezeu, și apoi ei iau și duc acasă colăcei și colivă binecuvântată și o pun în teica porcilor. O, până când? Până când numele Meu va mai fi călcat de porci? Vezi tu, omule, cui îi aduci tu prinosul tău și banul tău și dragostea ta? Tu, poporul Meu, să moi numai cât grâu poți mânca, și să nu se dea la gunoi grâul Meu cel binecuvântat pentru cer. Tu, poporul Meu, să ai grijă de pâine, tată, că pâinea este sfântă, fiule. Adu-ți aminte când Eu am binecuvântat pâinea în pustie, că am spus apoi să se adune toate firimiturile și să nu se piardă nimic. De ce am spus așa? Pentru că era binecuvântată de Mine hrana aceea. Așa îți binecuvintez și ție hrana când Îmi ceri să ți-o binecuvintez, și tu să nu arunci bucățica cea care are binecuvântare rostită peste ea, ci s-o mănânci, fiule, ca să fii binecuvântat.

O, fiică a Ierusalimului nou, nu mai sta acoperită cu maramă care arde ca focul, care e lucrată din foc. Aruncă de pe tine tot ce este trecut prin foc și fă-ți veșminte de pânză de in, de pânză de bumbac și de lână, că lâna este darul oii, dat ție spre veșmânt, și este simbol sfânt acest dar.

Fiule, fiule, caută să ai ținută duhovnicească de apostol al lui Hristos; ținută în vorbă, în purtare, în cuvânt; ținută cerească între oameni. Nu fiți mânioși unii pe alții, nu fiți supărăcioși, și mai degrabă căutați în orice timp să fiți plăcuți unii altora, că asta înseamnă iubire unii de alții. Nu să iubești oricum pe oricine, nu așa, tată. Să iubești pe cel ce caută să facă binele, pe cel ce

caută să placă prin ceea ce face bine. Așa și nu oricum, că s-a învățat greșit ce înseamnă să se iubească unii pe alții cei ce se iubesc. Trebuie să iubești cu bucurie și nu din obligația de a iubi. Cei ce trăiesc unii pentru alții, numai aceia se iubesc cu adevărat unii pe alții. Cine nu dăruiește altuia tot ceea ce face el, acela nu știe nimic despre iubire. Și cui altuia? Altuia care iubește și el iubirea cea rostuită de legile ei. Israele, poporul Meu, să cauți, fiule, să placi aproapelui tău, să placi prin tot ceea ce faci, iar dacă nu faci ca să placi, nu te mai supăra că nu găsești iubire, căci iubirea, ceea ce seamănă, aceea și seceră, fiule.

Este printre fiii poporului Meu un om plin de trufie și minte bolnavă, care seceră ceea ce seamănă el. El seamănă zavistie între copiii Mei, seamănă cârtire și dispreț pentru copiii acestui popor, și iată, ceea ce seamănă, el își seceră și mănâncă din această muncă, și este gol, nu este plăcut de cei ce iubesc pe Dumnezeu. El nu are cum să iubească. El are mintea bolnăvicioasă și este ușuratic în simțirea inimii lui, și Scriptura spune că unii ca aceștia sunt căzuți în patimi de ocară, că așa este plata celor lucrate bolnăvicios. De aceea, poporul Meu, îți cer ție ținută duhovnicească de apostol. De aceea vin și te țin treaz, și să nu te superi și să nu cârtești împotriva Mea dacă dau mereu să te așez în trezie plăcută Mie și semenilor tăi. Fiți unul altuia pe potrivă. Fiți, fiilor, asemenea Mie, ca să lucrați binele și iubirea unul peste altul. Lăsați-vă furați de cer. Lăsați-vă copleșiți de cuvântul Meu și fiți cuvânt și mâncați cuvânt și dați-vă unul altuia această hrană. Fiilor, nu fiți sterpi de cuvânt. Fiți născători de cuvânt, fiți împărțitori de cuvânt. Dați hrană cuvântului Meu. Cum adică aceasta? Cuvântul Meu este ca o floare care moare dacă nu are apă, care se usucă fără de hrană și devine sterp. Fiilor, nu stârpiți cuvântul Meu dintre voi, că fără de cuvânt voi sunteți sterpi. Fiilor, fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu spre voi și fiți cuvânt; fiți hrană, tată, și creșteți în cuvânt.

Poporul Meu, să nu uiți că toate se fac prin cuvânt. Să nu uiți, tată, ce este facerea. Pământul cel dintâi a fost făcut prin cuvânt, din apă. Pământul cel de acum tot prin cuvânt a fost făcut, și prin apă. Dar fiți atenți, voi, cei care sunteți acum lucrători ai cuvântului în numele Meu, fiți atenți că așteaptă cerul cel nou și pământul cel nou să fie terminate de întocmit. Această facere nouă așteaptă. Creșteți, tată, și vă înmulțiți în cuvânt și prin cuvânt, și nașteți-vă din cuvântul Meu, și nașteți din cuvântul Meu pe toți cei ce vor vrea să se nască din cer, din apă și din duh. Fiți pricepuți ca la sfârșit, nu ca la început, că Eu când am făcut pământul cel dintâi am zis oamenilor: «*Creșteți și vă înmulțiți*», și ei n-au fost atenți ca să facă această lucrare din cuvântul Meu și prin cuvânt. Când am întocmit pământul cel de acum, tot așa am zis oamenilor care erau rămași pe pământ; le-am zis: «*Creșteți și vă înmulțiți*». Și nici atunci n-a fost pricepere la acest cuvânt rostit de Dumnezeu, că omul s-a îmbătat, și la beție a blestemat, și s-a înmulțit ca și cei de la început. Dar a treia oară voi sfârși răul, și iată, lucrez naștere din cer și înmulțire din cer, și lucrez pe om din cuvânt, și se lucrează naștere nouă a lumii.

O, poporul Meu, mare taină ți-am strecurat Eu azi. Azi e zi de naștere, e zi din zilele facerii cea de a treia, de om născut din Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Fiu al Fecioarei. Amin.

Vreau să fac din România arcă de salvare. Vreau să fac din ea apă și duh în mijlocul focului care arde azi și care se aprinde mereu întru facere de cer nou și de pământ nou, și cerul se va da în lături și vor rămâne descoperite toate cele ce nu se văd, toate cele veșnice. Amin.

Poporul Meu scump și iubit, întru care am binevoit, roagă-te pentru iertarea păcatelor tale, că numai așa nu vei mai păcătui, și vei sta smerit înaintea lui Dumnezeu, și frate înaintea fratelui. Cine dă cuiva un sfat bun și ceresc, să ia și el din sfatul acela, că dacă face altfel, este fariseu. Un sfat bun dacă nu este primit, de aceea nu are primire și putere, pentru că nu ia din el și cel care dă sfatul, pentru că sfatul nu are viață în cel care-l dă altuia. Să dai sfat cu frângere de inimă, și să iei tu din el mai întâi, și vei avea rod însutit și cuvânt ca spicul de grâu bogat în rod.

Israele, poporul Meu cel înnoit de cuvântul Meu, să ai statură cerească, să se vadă la tine creștere de viață veșnică și să nu mai vorbești ca omul de pe pământ. Tu să vorbești ca omul coborât din cer pe pământ și să spui la cei născuți pe pământ taina cerului și să cobori cerul pe

pământ cu tine, fiule născut din cer, din Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a suit la cer ca să poată coborî cu cerul la tine.

Israele, copăcel de primăvară, crești și te îngroașă. Israele, crești și prinde, tată, rod, că Sfânta Treime și casnicii cerului vin să mănânce din rodul tău. Să fii copac în care să se aciueze tot ce este în cer, îngerii și sfinții, zecile de mii de sfinți, după cum este scris în Scripturi. Pune, Israele, mâncare pe masă și mănâncă, tată. Ți-am dat un blid. Pune-l la gătit și ia din el și mănâncă până voi veni Eu.

O, binecuvântatul Meu popor, te binecuvintează pe tine Fecioara mama Mea și Îmi spune: „*Fiule, iată fiii Tăi, iată frații Tăi*“. Iar Eu, Cel întâi născut, vă spun: iată mama fecioară a fraților Mei lângă cel întâi născut al ei, căci fecioara cea fără de bărbat are fii, are popor, are un fiu.

Verginico, copăcel bogat în fruct, te binecuvintează mama Mea Fecioară. Verginico, copilă de la sfârșit care ai avut de la Mine lucrarea cea de a treia a Mea, fii, tată, serbată lângă mama creștinilor, că tu ai popor creștin, și nimeni de până acum n-a avut popor creștin curat. A fost mereu popor creștin, dar nu curat la cererea cerului. Au fost pe vremea lui Noe opt oameni curați, dar când să se înmulțească de la Dumnezeu, iar s-au întinat. O, măi Verginico, tu, tată, ai acum popor neîntinat, care umblă după Miel oriunde voiește Mielul. Învață-l mereu nepătimirea pe poporul tău. Ia cuvânt din cuvântul Meu și rupe-l și dă poporului să mănânce nepătimire, ca să stea acest popor alipit de pieptul Meu în veci de veci. Amin.

– *O, Domnul meu, eu sunt trâmbița Ta, și Te slăvesc pe Tine pentru poporul meu, care este al Tău. Nici un păstor de pe pământ nu vrea să-Ți dea Ție turma lui; zice că e a lui. Dar eu Ți-am dat-o Ție, Doamne, în primire, căci așa este la sfârșitul lucrului: se dă Tatălui lucrul în primire, lucrul care pentru Tatăl s-a lucrat.*

Eu, Doamne, Îți slăvesc mila și iubirea, pentru că numești curat acest popor. Este curat, dar mai are de lucru la cuget, la iubire, la atenție, la suflet, la răbdare și la creștere, Doamne. Este curat, dar mai are de curățit, și eu asta îl îndemn, să fie ca apostolul Ioan. Cea din urmă povață a mea asta a fost peste popor: să citească el cartea iubirii, cartea apostolului iubirii.

Citește, poporule, ce ți-am dat să citești, citește până vin, că vin cu Domnul în curând. Citește, ca să fii curat, ca să te umpli de Duhul Sfânt, că Duhul Sfânt te curăță de tot ce mai ai neplăcut în tine și pe tine. Ia seama, fiule, la cuvântul Domnului, că nu mai este de adăugat la el. Înfeciorește-te și lasă-te spre înveșnicire, poporul meu. O, să crești deplin și să ai statură de apostol lucrător înaintea venirii slavei Domnului. Să crești, că ai apă și ai lumină și ai cuvânt la masa ta. Să crești, poporul meu, și să fii slava Domnului și scara Domnului, așa cum a fost mama cea care a adus pe Fiul pe pământ. Să fii scară cum am fost eu scară de coborâre a cuvântului la tine, poporul meu. Să crești și să fii masă Domnului Iisus Hristos, la care să stea El și să frângă pâinea și să rămână veșnic descoperit cu tine. Crești, fiule, crești, poporul meu, crești. Crești și te dă lui Dumnezeu biserică nouă, curată și veșnică, poporul meu iubit. Amin.

– O, Verginico, ce frumoase sunt serbările cerești când tu semeni sămânță nouă peste poporul tău cel nou, că e nou, tată, e lucrul cel nou, așteptat de șapte veacuri. Măicuța Mea te fericește și îți mulțumește de tot ce-Mi dai tu Mie. Mama Fecioară mângâie pe poporul tău și stă de veghe în ajutorul tău și lucrează cu tine la misiunea ta. Pace ție, Verginico! Pace poporului tău pe care Mi l-ai dat să-Mi fie fruct la sfârșit!

O, popor nou, crești, tată, crești, și treci din floare în rod. Crești și iară crești, căci creștere ți-am dat. Crești și te împlinește, că Eu am venit, și vin. Crești, Ierusalime, și te fă cetate din cer pe pământ. Crești, tată, și te suie la cele cerești, ca să mănânci din ele și să crești. Crești, Israele, crești, poporul Meu, că Israel a scăzut după ce l-am crescut, și s-a unit cu fiii oamenilor și Mi-a stricat seminția peste care eram Eu Dumnezeu. Crești, Israele, crești. Crești, tată, ca un copăcel al binelui și fă-te fruct dulce și crești în fruct. Crești, Israele, crești. În numele Tatălui și al Fiului și

al Sfântului Duh, crești și te înmulțește întru viață veșnică și întru nestricăciune. Amin, amin, amin.

08/21-09-1995